

РЕШЕНИЕ

№ 2572

гр. София, 19.05.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав,
в публично заседание на 18.02.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **11488** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Жалбоподателят П. Е. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], оспорва Ревизионен акт /РА/ №Р-22002218004422-091-001/30.05.2019 г., издаден от Ф. С. Й. възложител на ревизията и Г. А. П. ръководител на ревизията потвърден от директора на дирекция ОДОП при НАП-С. с решение № 1413/20.08.2019 г., с който по реда на чл.19 от ДОПК в качеството му на управител на [фирма], ЕИК[ЕИК], за задължения на дружеството за данъници и осигурителни вноски в общ размер 209282,74лв, ведно с лихвите. В жалбата е въведено оплакване, че в описаната част ревизионният акт е незаконосъобразен, явно необоснован и немотивиран. Навежда доводи за допуснати в ревизионното производство нарушения на материалния закон. Искането до съда е за отмяна на акта.
В последното с.з. не се явява и не се представлява.

Ответникът – Директорът на дирекция ”ОДОП” при ЦУ на НАП – С., редовно призован чрез юриск.В. моли съда да отхвърли жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

СГП редовно уведомена не изпраща представител.

От фактическа страна се установява:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22002218004422-091-001 от 30.07.2018 г., връчена на 14.08.2019 г., издадена от Ф. С. Я., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед

№РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на П. Е. Б. за установяване на отговорност по чл. 19 от ДОПК, в качеството и на управител на [фирма] за задължения на същото дружество, както следва:

- по Закона за данък добавена стойност /ЗДДС/ за данъчни периоди от 01.03.2014 г. до 31.05.2014 г. и от 01.07.2014 г. до 28.02.2015 г., установени с подадени справки-декларации по ЗДДС;

- за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения по Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ за периодите от 01.02.2014 г. до 31.12.2014 и от 01.02.2015 г. до 28.02.2015 г., установени с подадени декларации обр. 6;

- по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/, в т. ч.: за корпоративен данък за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2014 г., установени с подадени Годишни данъчни декларации /ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО, за данък върху представителните разходи за периодите от 01.01.2013 г. до 31.12.2014 г., установени с подадени ГДД по чл. 92 от ЗКПО и за данък върху доходите на чуждестранни юридически лица за периодите от 01.10.2014 г. до 31.12.2014 г., установени с подадени декларации по чл. 201, ал. 1 от ЗКПО;

- за Универсален пенсионен фонд – за осигурител /УПФ/ за периодите от 01.12.2013 г. до 28.02.2015 г., установени с подадени декларации обр. 6;

- за Фонд Държавно обществено осигуряване – за осигурители /ДОО/ за периодите от 01.01.2014 г. до 28.02.2015 г., установени с подадени декларации обр. 6;

- за вноски за Здравно осигуряване – за осигурител /ЗО/ за периодите от 01.01.2014 г. до 28.02.2015 г., установени с подадени декларации обр. 6;

За резултатите от ревизията е съставен РД №Р-22002218004422-092-001 от 12.03.2018 г., срещу който не е подадено писмено възражение по реда на чл. 117 от ДОПК. Цитираният РД е връчен на 25.01.2019 г. по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК.

За резултатите от ревизията е съставен РД №Р-22002218004422-092-001 от 12.03.2018 г., срещу който не е подадено писмено възражение по реда на чл. 117 от ДОПК. Цитираният РД е връчен на 16.03.2018 г. по реда на чл. 29, ал. 4 във връзка с чл. 30, ал. 6 от ДОПК.

Ревизията е повторна и е възложена във връзка с Решение №979/09.07.2018 г. на директора на дирекция ОДОП С., с което е отменен РА №Р-22220417004624-091-001/12.04.2018 г. и преписката е върната за извършване на нова ревизия със задължителни указания.

Ревизията приключва с РА №Р-22002218004422-091-001/30.05.2019 г., издаден от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и Г. А. П., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 05.06.2019 г.

С оспорвания РА на жалбоподателят е ангажирана отговорност на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК за задължения на [фирма] за посочените периоди, както следва:

- за ДДС в размер на 86 018,05 лв. и лихви в размер на 40 106,06 лв.

- за корпоративен данък в размер на 11 784,75 лв. и лихви в размер на 5 828,87 лв.

- за задължения на дружеството ДОО в размер на 14 782,86 лв. и лихви в размер на 7 281,08 лв.;

- за УПФ – за осигурители в размер на 4 559,82 лв. и лихви в размер на

559,82 лв.;

- за ЗОВ в размер на 6 953,22 лв. и лихви в размер на 3 420,33 лв.;

- за данък върху доходите от трудови и приравнени на тях правоотношения в размер на 6 751,27 лв. и лихви в размер на 3 280,27 лв.;

- за данък върху представителните разходи в размер на 1 564,68 лв. и лихви в размер на 703,42 лв.;

- за данък върху доходите на чуждестранни юридически лица в размер на 9 720,48 лв. и лихви в размер на 4 263,01 лв..

От фактическа страна, в хода на ревизионното производство е констатирано, че за периодите от 03.09.2013 г. до 27.07.2015 г. /в обхвата на ревизията/, П. Б. е вписан като управител на дружество [фирма].

След извършена проверка в Агенция по вписванията е установено, че дружеството е обявено в ликвидация. За ликвидатор на дружеството е назначена С. И. Б..

С оглед събиране на доказателства и установяване на факти от значение за определяне на резултатите за ревизираните периоди и в изпълнение на указанията, дадени в Решение №979/09.07.2018 г., в хода на настоящата ревизия са извършени редица процесуални действия, описани подробно в констативната част на РД, които по силата на чл. 120, ал. 2 от ДОПК са неразделна част от РА.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК на П. Б. е връчено Искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ с изх. №Р-22002218004422-040-001/29.08.2018 г., с което от ревизираното лице са изискани търговски, банкови и счетоводни документи на [фирма] за периода от дата на регистрация на дружеството до 10.07.2015 г. С цитираното искане от жалбоподателя са изискани и писмени обяснения относно причините довели до формиране на задължения на дружеството към Републиканския бюджет, както и декларация по чл. 62, ал. 5, т. 1 от Закона за кредитните институции със съгласие за разкриване на банкова тайна относно личните си банкови сметки.

В отговор на връченото искане са представени писмени обяснения, в които П. Б. заявява, че източниците му на доходи за разглеждания период, както и за след това се явяват основно възнагражденията получени по трудови правоотношения. Лицето не разполага с лично имущество /движимо и недвижимо/, движими ценности и финансови активи, и в тази връзка не е извършвало сделки с такива. Относно начина на организиране и управление на дружество [фирма], жалбоподателят декларира, че същото се е осъществявало от Д. А. Д., което през разглежданите периоди е притежавало генерално пълномощно, с което да се разпорежда с активите на посоченото дружество изцяло и еднолично, по собствена преценка. В тази връзка независимо, че П. Б. е вписан като управител и представляващ на [фирма], в действителност управлението на дружеството е извършвано от г-н Д..

На основание чл. 45, ал. 1 от ДОПК е извършена насрещна проверка на С. И. Б., ЕГН 700613****, приключила с издаването на Протокол за извършена насрещна проверка /ПИНП/ №П-22221418173360-141-001/29.10.2018 г. Видно от съдържанието му, изготвеното до проверяваното лице ИПДПОЗЛ е връчено по електронен път на 08.10.2018 г. В отговор е представена декларация, в която лицето заявява, че не е давало съгласие да бъде вписано като ликвидатор на [фирма] и не е приемало документи на дружеството, поради което не може да окаже съдействие на органите по приходите.

На основание чл. 37, ал. 5 и чл. 57 от ДОПК са отправени запитвания и искания за

представяне на документи и писмени обяснения до всички търговски банки, осъществяващи дейност на територията на Република България, с цел събиране на информация за притежаваните от жалбоподателя банкови сметки, ползвани банкови трезори и извършени преводи чрез системата за парични преводи W. U., M. G. и други платежни системи през ревизирания период. От получените отговори е установено, че за проверявания период /от 01.01.2013 г. до 28.02.2015 г./ П. Б. е притежавал открити банкови сметки в търговски банки – [фирма], „Ц. КООПЕРАТИВНА БАНКА“ АД и [фирма]

Въз основа на декларация по чл. 74, ал. 2, т. 1 от ДОПК, с която П. Б. е дал съгласие за разкриване на информация, представляваща банкова тайна и по реда на чл. 62, ал. 5, т. 1 от ЗКИ, от горепосочените търговски банки са предоставени справки, съдържащи информация за наличностите, движението и операциите по съответните сметки с титуляр ревизираното лице. Движенията по банковите сметки са анализирани от органите по приходите, при което е констатирано, че не са установени директни преводи на парични средства от и за [фирма].

До дирекция „Събиране“, отдел „Публични вземания“ при ТД на НАП С. е изпратено Писмо с изх. №П-22002218004422-999-001/03.09.2018 г., с което е изисквана информация относно събираемостта на изискуемите публични задължения на [фирма] към Републиканския бюджет и предприетите действия за тяхното събиране. В отговор на запитването е получена служебна бележка с вх. №24-00-1562#20 от 19.10.2018 г., в която е посочено, че на дружеството е образувано изпълнително дело /ИД/№22150027373/2015 г., за непогасени задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски в размер на над 200 хил. лв. Дългът на [фирма] е категоризиран като „трудно събираем“ поради липсата на притежавани от юридическото лице имущества, авоари по банкови сметки, вземания от трети лица или други ликвидни активи, достатъчни да покрият задълженията му към Републиканския бюджет.

Отделно до Дирекция „Събиране“ при ТД на НАП С. е изпратено и Искане №Р-22002218004422-039-001/16.08.2018 г. за налагане на обезпечителни мерки на П. Б., формирани вследствие на ангажираната отговорност по чл. 19 от ДОПК за задължения за данъци и задължителни осигурителни вноски на [фирма]. Във връзка с последното е издадено Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки /ПНПОМ/ с изх. №С180022-023-0002999 от 20.08.2018 г.

След анализа на събраните в хода на ревизията доказателства, органите по приходите са констатирани, че по отношение на П. Б. са налице всички предпоставки за ангажиране на отговорност по реда на чл. 19 от ДОПК, в качеството му на управител на [фирма], за задължения на дружеството за данъци и задължителни осигурителни вноски в общ размер на в размер на 209 282,74 лв. /главница – 142 135,13 лв. и лихви – 67 147,61 лв./, а именно:

П. Е. Б. е управител на [фирма] за периода от 03.09.2013 г. до 27.07.2015 г. Позовавайки се на разпоредбата на чл.141, ал. 1 от Търговския закон /ТЗ/, съгласно която управителят на дружеството с ограничена отговорност организира, ръководи и представлява дейността на дружеството с ограничена отговорност, ревизиращият екип е приел, че по отношение на П. Е. Б. е изпълнено първото условие за качество на член на орган на управление, което позволява прилагане на института на субсидиарната отговорност по

чл. 19 от ДОПК за ревизираните периоди по отношение на задълженията на [фирма]; Налице са предпоставки за ангажиране на отговорност по ал. 2 на чл. 19 от ДОПК, а

именно: недобросъвестно деяние на управителя, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и това е причина за неплащането на данъци и задължителни осигурителни вноски.

В случая приходните органи са се позовали на данните от приложения към Годишния финансов отчет /ГФО/ на [фирма] – счетоводен баланс за финансовата 2014 г., данните от който сочат, че към 31.12.2014 г., дружеството е подобрило финансово си състояние, като е увеличило размера на разполагаемите парични средства в брой /касова наличност/ до 594 000,00 лв., при налични предходната година /2013 г./-116 000,00 лв. Отделно при анализа на отчета за приходите са установени отчетени от дружеството приходи от продажби на услуги в размер на 483 000,00 лв. за 2013 г., като през 2014 г. същите са се увеличили до 956 000,00 лв. За същите периоди по данни от актива на баланса за 2013 г. вземанията от клиенти възлизат на 86 000,00 лв., а за 2014 г. – на 194 000,00 лв. В тази връзка е направено заключението, че дружеството е разполагало с достатъчно парични средства да погаси публичните си задължения към републиканския бюджет.

Предвид изложеното е формиран изводът, че П. Е. Б., в качеството на управител умишлено е укрил известни за него факти по отношение на финансовото състояние на дружеството, като вследствие на това е възпрепятствал събирането на натрупаните от [фирма] задължения за данъци и осигурителни вноски в размер на общо 142 135,13 лв.;

Налице е причинно-следствена връзка между неправомерни действия на отговорното трето лице – П. Е. Б. и причинената щета на фиска, изразяваща се в несъбираемост на данъчните задължения на [фирма], изразяваща се в следното: въпреки достатъчната наличност на парични средства /основно касови наличности/ в дружеството за разглежданите периоди, в които са декларирани задължения за данъци и ЗОВ за внасяне от юридическото лице, управителят П. Е. Б. не е разпореждал плащане към бюджета. Отделно от горното не без значение се явява и фактът, че при наличие на вече формирани задължения към Републиканския бюджет, лицето е взело, в качеството си на управител решение да продаде /на 10.07.2015 г./ дружествените дялове на [фирма] за сумата в размер на 100,00 лв., вместо да погаси публичните си задължения. При това определената цена от 100,00 лв. не съответства на обявеното в ГФО за 2014 г. наличие на парични средства в брой на стойност 594 000,00 лв.

При така изложената фактическа обстановка и в обобщение не гореизложеното на П. Е. Б. е ангажирана отговорност по чл. 19 от ДОПК за декларирани по справки - декларации по ДДС, годишни декларации по чл. 92 от ЗКПО и декларации образец 6 и невнесени задължения на [фирма] за периода на ревизията.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с вх. № 94-П-233/ 18.06.2019 г. по описа на ТД на НАП С.. ,т.е в срока по чл. 152, ал. 3 от ДОПК. След пълното комплектуване жалбата с ревизионната преписка е депозирана у решаващия орган на 27.06.2019 г.

С решение № 1413/ 20.08.2019 г. директорът на Дирекция „ОДОП” е потвърдил РА.Решението е връчено на 23,08,2019год, а жалбата срещу ревизионния акт е подадена на 04,09,2019г /стр.6/,т.е е допустима.

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119,ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от кодекса/ стр.57-60/.Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и

ревизионният доклад, където за подробно изложени фактическите констатации и съображения на екипа.

Пред настоящата инстанция като доказателства от страна на жалбоподателя бе ангажирано писмено доказателство- декларация от Д. А. Д., с която той заявява, че всички действия, извършени от П. Б. са по директно възлагане от Д., последният носи отговорност за тях, като при всички суми от банковите сметки на М. Т. Е. са получени от него, Д. носи пълна отговорност за действията на това дружество, като управител на едноличния собственик на капитала- М. С. О., ЕИК:[ЕИК] и при напускането на Б. цялата счетоводна документация и наличните суми по каса са се намирили при Д...

На основание чл. 160, ал.1 от ДОПК съдът разглежда спора по същество и когато приеме, че актът е незаконосъобразен на основанията, на което е издаден, следва да разгледа спора по същество. В този смисъл следва да се тълкува и разпоредбата на чл. 170, ал. 1 от АПК по отношение на задълженото лице, което се явява заинтересувано да докаже благоприятни за него факти/решение № 12089/11,11,2008г по адм. Дело № 7052/2008г на ВАС, решение № 15435/23,11,2011год по адм.дело №2420/2011 на ВАС, решение по дело С-414/10г на СЕС от 29,03,2012год и решение от 03,05,2012год по дело С-520/10г на СЕС/.

Досежно доводите на жалбоподателя по същество следва да се отбележи следното: Отговорността на жалбоподателя за задължения на [фирма], е обоснована от ревизицията екип в хипотезата на чл. 19, ал. 2 от ДОПК.

По делото няма спор за факти. Установено е, че за периода от 03.09.2013 г. до 27.07.2015 г. П. Е. Б. е управител на [фирма] с едноличен собственик на капитала М. С. О., като е предоставил генерално пълномощно като търговски представител на дружеството на лицето Д. А. Д.. На Е. М. Т. не е извършвана ревизия, .Задълженията, за които се иска установяване на отговорността по чл.19 ал.2 от ДОПК са установени с подадени декларации от данъчно задълженото лице, като определените с тях задължения не са заплатени. Установено е още, че на 10.07.2015 г. П. Е. Б. е прехвърлил дружествените си дялове общо за сумата от 100 лв. Установено е също, че според служебна бележка изх. № 24 - 00 - 1562/19.10.2018 г. на ТД на НАП, дирекция "Събиране", отдел "Публични вземания", [фирма] няма налични авоари по банкови сметки, не притежава имущество, с което да се обезпечат вземания и дълга на дружеството е необезпечен, като е категоризиран като трудно събираем.

При така установените факти органът по приходите е приел, че е налице хипотеза по [чл. 19 ДОПК](#) за ангажиране на отговорността на управителя на дружеството за въпросните задължения, обосновано с това, че управителят на дружеството през процесния период е действал недобросъвестно извършвайки следните действия: лицето безспорно е знаело за данъчни задължения на дружеството от датата на възникването им, тъй като същите са били декларирани от него ; до продажбата на дружествените дялове на 10.07.2015 г. същият е извършвал плащания в пари от имуществото на задълженото лице, представляващо скрито разпределение на печалба или дивидент; при самото извършване на продажбата на дяловете лицето е отчуждило предприятието на задълженото лице на цени, значително по-ниски от пазарните, което се потвърждава от публикуваните годишни финансови отчети в търговския регистър, а така също и от сумата от 100 лв., за която са

продадени дяловете.

Според настоящата инстанция така направените констатации от органа по приходите не намират подкрепа в събраните по делото доказателства и ревизионният акт за ангажиране на отговорността на управителя на дружеството е издаден в противоречие с материалния закон.

Съгласно [чл. 19, ал. 2 ДОПК](#) управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител, [търговски](#) пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 носи отговорност за непогасените задължения на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2, когато недобросъвестно извърши едно от следните действия, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски: 1. извърши плащания в натура или в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата или дивидент, или отчужди имущество, включително предприятието, на задълженото лице безвъзмездно или по цени, значително по-ниски от пазарните; 2. извърши действия, свързани с обременяване с тежести на имуществото на задълженото юридическо лице за обезпечаване на чужд дълг и то бъде осребрено в полза на третото лице.

Тълкуването на разпоредбата налага извод, че фактическият състав на същата включва следните елементи: 1. Субект на отговорността - управител, член на орган на управление, прокурист, търговски представител или пълномощник; 2. Наличие на задължение на лице по [чл. 14, т. 1 или 2 ДОПК](#), 3. Действие - извърши действията, описани в двете точки на нормата. Действието следва да е извършено недобросъвестно; 4. Причинно следствена връзка - вследствие на това недобросъвестно действие не могат да бъдат събрани задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски. В съдебната практика се говори за т. н. "уникалност" на връзката между поведението на третото лице невъзможността да бъдат събрани задълженията. 5. Невъзможност да бъде събрано вземането - чрез допустими доказателствени средства органът по приходите следва да докаже, че дружеството не разполага с имущество, което е в състояние да покрие съществуващите публични задължения. 6. Граници на отговорността - в резултат на недобросъвестното си поведение лицето отговаря за пълния размер на непогасеното задължение.

С оглед на данните по делото между страните не са спорни наличието на следните елементи - 1. че задълженото лице е субект на отговорност поради това, че е бил управител на задълженото дружество за процесните данъчни периоди; 2. че е налице задължение на лице по [чл. 14, т. 1 ДОПК](#) - дружество [фирма] има публични задължения, установени с подадени декларации от дружеството за съответните данъчни периоди; че задълженото дружество не разполага с парични средства и имущество, които са в състояние да покрият размера на публичните задължения. Спорът между страните се свежда до това налице са другите елементи - извършено ли е действие от задълженото лице, покриващо посочените в двете точки на [чл. 19, ал. 2 ДОПК](#) и дали това действие е в причинно-следствена връзка с невъзможността да бъдат събрани задълженията. Според настоящия състав не е налице действие на

оспорващия, което да е в причинно следствена връзка с невъзможността да се съберат публичните задължения.

В ревизионния акт е направена констатация, че задълженото лице, в качеството си на управител е знаело за задълженията, които дружеството е имало, тъй като същите са били декларирани от него, като в същото време, до продажбата на дружествените дялове, е извършило плащания на пари от имуществото на задълженото лице/касови наличности/, представляващо скрито разпределение на печалба или дивидент. Като такова действие се възприема и обстоятелството, че продавайки дружествените си дялове на трето лице за сумата от 100 лв., лицето е извършило продажба на предприятието на задълженото лице на цени, значително по-ниски от пазарните.

От събраните по делото доказателства се установява, че в годишните счетоводни отчети, обнародвани в Търговския регистър, има отбелязване, че дружеството има декларирани касови наличности към 31.12.2014 г. в размер на 594 000 лв., а за 2013 г. декларира като налична сумата от 116 000 лв. В случая няма спор, че макар и декларирани, въпросните суми не са налични в дружеството. Ревизираното лице не дава обяснения за това обстоятелство, не представя и документи, установяващи изплащането на него лично като едноличен собственик на капитала, на свързани с дружеството лица по смисъла на [§ 1, т. 3 ДОПК](#) или на други лица. От последното следва извод, че липсват доказателства, че сумата е изплатена, начислена или разпределена под някаква форма от управителя, за се приеме, че е налице скрито разпределение на печалба или дивидент. Това обстоятелство следва да бъде установено от приходната администрация с надлежни доказателства, а не да се гради на база [предположение](#), какъвто е направено по същество, че след като сумата я няма в касата, то тя е била разпределена като печалба. В този смисъл в съдебната практика на ВАС - [решение № 159 от 05.01.2018 г. на ВАС, първо отделение, постановено по адм. д. № 5292/2017 г.](#) В тази насока следва да се посочи, че от представеното писмено доказателство- декларация от лицето- Д. А. Д., се установява, че всички действия, извършени от П. Б. са по директно възлагане от Д., последният носи отговорност за тях, като при всички суми от банковите сметки на М. Т. Е. са получени от него, Д. носи пълна отговорност за действията на това дружество, като управител на едноличния собственик на капитала- М. С. О., ЕИК: [ЕИК] и при напускането на Б. цялага счетоводна документация и наличните суми по каса са се намирали при Д..

Продажбата на дружествени дялове не е равностойна на продажба на самото предприятие на дружеството / справка [Търговския закон](#)/. Дори [хипотетично](#) да се постави знак на равенство между двете неща, по делото няма събрани никакви доказателства дали сумата от 100 лв., за колкото са [продадени](#) дружествените дялове, е значително по-ниска от пазарната, предвид обстоятелството, че към момента на продажбата на дяловете дружеството има задължения, които надхвърлят активите и вземанията му.

Дори да се приеме за доказана тезата на приходния орган, че с поведението си управителят на дружеството е извършил действия по [смисъла на чл. 19, ал. 2, т. 1 и 2 ДОПК](#), в случая не е доказано наличието и на другия кумулативен елемент на отговорността по [чл. 19, ал. 2 ДОПК](#) - наличието на

причинно-следствена връзка между поведението на управителя и невъзможността да бъдат събрани задълженията на дружеството за данъци и осигурителни вноски. В тази насока следва да се посочи, че органът по приходите не е предприел никакви действия по обезпечаване на задълженията при условията на [чл. 121 ДОПК](#) още в рамките на изпълнителното производство, което е могло да започне още през 2015 г. В тази насока следва да се посочи, че въпреки големият размер на задълженията и тяхната безспорна установеност/ подадена декларация, която има предварително установена със закона изпълняема сила- чл.209 от ДОПК/ органите по приходите са започнали принудителни действия по събиране на задълженията едва през 2015г,но същите не са дали ефективен резултат. Този извод не се променя и от обстоятелството, че П. Е. Б. е прехвърлил дружествените си дялове през м.07/2015 г., тъй като това действие не се намира във връзка с имуществото на дружеството/ в този смисъл и решение № 2134/11.02.2020г по адм. Дело 11359/2019г на ВАС, I отд/.

Вторият спорен въпрос по делото е свързан с това представлява ли сумата от 710000 лв. скрито разпределение на печалбата по смисъла на [§ 1, т. 5 ДР ЗКПО](#), според който "Скрито разпределение на печалба" са: а) сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви "а" и "б" /доходи от акции, доходи от дялови участия и от други права, третирани като доходи от акции/; б) начислените разходи за лихви (освен ако условията на заема не са уговорени в изпълнение на изисквания, предвидени в нормативен акт), когато са налице поне три от изброените четири условия. Безспорно в случая не става въпрос за начислени разходи за лихви по смисъла на б. "б". Няма спор, че сумата от 710000 лв., която по счетоводни данни би следвало да е налична в касата на дружеството, не е налична. Ревизираното лице не дава обяснение за това обстоятелство, нито представя документи, установяващи изплащането ѝ на него лично като едноличен собственик на капитала, на свързани с дружеството лица по смисъла на [§ 1, т. 3 ДОПК](#) или на други лица. Следователно, не са налице доказателства за това, че сумата е начислена или изплатена, или разпределена под някаква форма на едноличния собственик на капитала или на свързани с дружеството лица по смисъла на [§ 1, т. 3 ДОПК](#), за да се приеме, че е налице скрито разпределение на печалбата. Само поради факта, че тя не е налична в касата на дружеството не може да се приеме, че с нея е извършено скрито разпределение на печалбата от страна на неговия управител.

Във връзка с чл. 118 от ДОПК и на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК, предвид изложените мотиви незаконосъобразно е установена отговорност на ревизираното лице в качеството му на управител на [фирма], за задължения на дружеството за данъци и осигурителни вноски в общ размер 209282,74лв,ведно с лихвите..

Ето защо и жалбата срещу оспорения ревизионен акт се явява основателна и същата ще следва на основание чл.160 от ДОПК да се уважи,като се отмени РА изцяло.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по оспорването на П. Е. Б., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица], против Ревизионен акт /РА/ №Р-22002218004422-091-001/30.05.2019 г., потвърден от директора на дирекция ОДОП при НАП-С. с решение № 1413/ 20.08.2019 г., с който по реда на чл.19 от ДОПК в качеството му на управител на [фирма],ЕИК[ЕИК], за задължения на дружеството за данъци и осигурителни вноски в общ размер 209282,74лв,ведно с лихвите.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: